

عنوان مقاله:

پیش بینی تمایزیافتگی خود براساس طرحواره های ناسازگار اولیه در دانشجویان دختر دانشگاه یزد

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی مطالعات و تحقیقات نوین در حوزه علوم تربیتی، روانشناسی و مشاوره ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

فهیمة دهقانی - استادیار و عضو هیئت علمی، دانشگاه یزد

محدثه حسن آبادی - دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشگاه یزد

حسن زارعی محمودآبادی - دانشیار و عضو هیئت علمی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

اشخاص با سطح تمایزیافتگی پایین، بیشتر زندگیشان را صرف نگهداری سیستم روابطشان با دیگران نموده و تصمیمات اصلی خود را بر اساس اجتناب از تعارض و آنچه زندگیشان را دچار نوسان نکند، می گیرند ولی عملکرد عقلانی افراد تمایز یافته می تواند خودمختاری آنها را حفظ کند. عوامل شناختی، از مهمترین عوامل موثر در میزان تمایزیافتگی افراد جامعه است که از جمله این عوامل، طرحواره ها می باشند. بنابراین پژوهش حاضر درصدد بررسی نقش طرحواره های ناسازگار اولیه در پیش بینی تمایزیافتگی خود است. به این منظور 200 دانشجو دختر به صورت در دسترس انتخاب شدند و به پرسشنامه های تمایزیافتگی اسکورن (2003) و طرحواره های ناسازگار اولیه یانگ (1994) پاسخ دادند. داده های پژوهش با استفاده از آزمون ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون چندگانه تحلیل شدند. نتایج نشان داد که بین تمامی حوزه های طرحواره های ناسازگار اولیه و تمایزیافتگی دانشجویان رابطه منفی معنادار وجود دارد و از بین حوزه های مختلف، حوزه طرد و بریدگی، می تواند پیش بینی کننده تمایزیافتگی خود باشد. از این رو آموزش به والدین در زمینه نقش آنها در ایجاد طرحواره های ناسازگار اولیه و تاثیر آن بر تمایزیافتگی خود، توصیه می گردد.

کلمات کلیدی:

تمایز یافتگی خود، طرحواره های ناسازگار اولیه، دانشجویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1140704>

